

WENDY GROOT

We kunnen weer!

Enigszins verdoemd liep ik door de gangen van het kantoor. Ik hou ervan vroeg te beginnen en was dus redelijk bijtijds op kantoor, wat betekende dat ik als eerste de afdeling op kwam lopen. Nu werk ik al anderhalf jaar bij PwC, echt nieuw ben ik niet meer, maar om nu te zeggen dat ik al kind aan huis ben op het kantoor, nee. Je weg leren vinden op kantoor in het coronatijdperk - het kan verkeren.

Eigenlijk was ik helemaal niet van plan mijn thuiswerkplek op te geven. Ik was prima gewend, had daar leuke 'collega's' en als ik eerlijk ben was er een soort van luiheid ontstaan. Het leek mij erg veel moeite om me weer gewoon aan te gaan kleden (als ik thuis een spijkerbroek aantrok werd mij al enthousiast gevraagd of we op stap gingen - de lat lag laag). En dan die reis naar het kantoor, wie wilde daar nu nog tijd aan verspillen? In diezelfde tijd had je twee wassen en vijftien mailtjes weggewerkt.

Maar zo gedurende de zomer leken de zaken enigszins te normaliseren. De vaccinatiegraad liep op, het aantal besmettingen af en daarmee kwam ook de vraag wanneer het weer tijd werd om naar het kantoor te gaan. Alhoewel ik dacht dat ik thuis prima ingewerkt was, begon het mij na de vakantie ineens te duizelen hoe thuis en werk inmiddels met elkaar verweven waren. Ik werd al zenuwachtig bij het idee dat ik dit het komende jaar weer moest gaan doen.

Dus op die desbetreffende dag vertrok ik naar het kantoor. Goedgemutst en op mijn mooiste sneakers. Na een korte speurtocht had ik een plekje gevonden en de eerste collega's kwamen binnen - collega's die ik alleen nog maar van schermen kende. "Ben jij dat nou?" "Hé, jij bent een stuk langer/korter/... dan ik dacht!" En na die *meeting* even koffie of lunch halen. Zo leer je elkaar op een andere manier kennen. Online werkt dat toch minder makkelijk.

Ik kwam zelfs collega's tegen waar ik vijftien jaar geleden de opleiding mee ben begonnen. "Weet je nog...?" Hoe leuk is dat. Die kom je online toch minder snel tegen.

Na deze ouderwetse kantoordag stapte ik in mijn auto, even wat muziek op, een belronde

hier en daar - *quality time* in de vorm van 'asfalttijd'. Toen ik thuiskwam was ik een beetje los van het werk. Of in ieder geval meer los, dan wanneer ik van mijn zolderkamertje naar beneden rechtstreeks de chaos van het thuisfront in loop, terwijl ik met mijn hoofd nog in de *meeting* zit waar ik net ben uitgerold. Fijn! De dag daarna werkte ik juist weer thuis; de wekker heb ik met een gerust hart wat later gezet en de kinderen heb ik op de fiets naar school gebracht. Dit kon ik alleen maar meer waarderen.

Ik kan hier wel aan wennen, dat 'nieuwe normaal', hybride werken. Niet meer als vanzelfsprekend vijf dagen per week naar kantoor, maar ook zeker niet meer *fulltime* thuiswerken. ←

Wendy Groot RA is manager bij PwC National Office in Amsterdam, oud-bestuurslid van NBA Young Profs en PhD-kandidaat bij de Vrije Universiteit Amsterdam.